

✓ jau aš pasižiūsiu savo būtų, kad ir netikros lietuviškės, bet žmogui - ne daiktams, ne išžinimams augintos mergaitės. Be to, dar ir dėl Aldonos kračio labai neaišku, o čia viskas kaip reikia: ir inteligentė pati, ir varštine, ir gėjoni vieta vi suomeniję, ir patys semai būtų laimingi ištekėjus savo dukterių už tokio išlikimo vyrą. Tiesa, tuo laiku jis dar ne merviorius ir nėko neturi, bet užtat jis jaunas, gražus, energingas ir moterims patinka, o se pinais mesunku būtų ir merviorius vėlėti gauti.

8.

Flaidyčių ištariyimas

1. kaip tyčia - ne skrypiams
2. Tiesa, tuo laiku jis dar ne merviorius ir nėko neturi, bet užtat jis jaunas, gražus, energingas ir moterims patinka... (Tiesa - skrypiams).

288

¶ "Gugio paveikslas apysakoję „Raganinus“
(Vincas Krėvės prozos kūrėjio)
analizė pasirinktu „aspektu“
(apysaka „Raganinus“)

~~V. Krėvė~~ Šioje apysakoję atsukę kaimo būtų. ~~Samie~~ Raganus kaimo žmoniškumas dažnai susiduria su iššaiciavimais, versybės gausu, dažnai temdo godumus, noras permainoti. Raganus - apysaka, sudaryta iš šešių novelių, kurias jungia kaimo skerdžius Gugio paveikslas. Bėt gugis nėra pagrindinis veikėjas, ~~tačiau~~ nes kai kur pasinodo tik epizodiškai. Pamažin iš atskirių detalių susideda vientisas, spalvingas Gugio paveikslas: pirmoje novelijoje „Žemaitukas“ gugis tik šniesteli ispranašaudamas žlenai, kad jai į jis veikams teksią visi Gugio tintai. Antroje novelijoje gugis tingejė atkalba kaimynę nepirkė jai paštikusios karves. Po kiek laiko ypač karos parėjama vilkai. Trečiojoje, dalyje rasiytojas gretina ~~į~~ kaimo iškerdinę gugį ir kaimo tintuolių kulkę. ~~Ketvirtuoje~~ dalyje Pamažin ryškeja Gugio padėties visuomenėje. Pagrindinius veikėjus jis tamra

✓ perteiktoje ir šeštoje dalyse f Skerdius Bugis, kaip in Lapijos, jnu labai senas, bet dar žalus, energingas, kuriuas gyvenimo okšangsmo. Autorius jis reiadiuja su visam žemėkam silpnybem, per daug nepetkanodamas. Bugis - tikras vanguolis, gyvenantistis diena. V. Kneve jis vaizduoja kontrasto būdą, lyginodamas ~~si~~ su Kukis. Tacian Bugis laiko save ~~laimingu~~; Koklos dar man reikia didesnės laimes". Jau mystefijė buvo didelis išoliųjimkas, mergininkas, jis u senatuvėje megsta išgerti, lengvai išleisti sambrai uždirbtas skatinus. Bugiu nėrigai - ne veitėje. Dar vienas svarkus Bugio bruožas - jis gamtos vaikas, moteril moka džiaugtis medžiu, paukščiu. Taip pat svarkus in Bugio "zagamavimas" - jo ligamete partis, pernata iš senolyn, pastabumas. Bugis tiki dievu, tacian jis tikėjimas be perditos maldingumo. Niekas kaičių nemokojo tiek dainu, padarvius, pasaky ~~kaip~~ Bugis.

Kulminacija - pasiekia Bugio ginečias pie dangaus vertę, šeštoje novelijoje. Tai fantastinių siužetas, tacian ta fantazija labai reali.

Ginče žavi Bugio argumentai, paprasta lietuviška išmintis, nuskaidrinta humores. Bugis ištikintai linea mie dangaus vertę, neabejudamas, kad gali neprisiinti, kantu sižankia į Kukį.

Typy Sakoję „Raganus“ daug būndies išminties, burties detaliz. V. Kneve paveržiajā senovisko tipo valstiečius (Brigas, Kukis) + dorūs, gerbiamus žmonių. Taip pat in jāmonosios bado atstovus, dar neturinčių savo valios, bet bandančius priesintis teorijų norams.

7.